

TEXTE ADOPTATE

P8_TA(2017)0402

Măsuri legitime de protejare a avertizorilor de integritate care acționează în interesul public

Rezoluția Parlamentului European din 24 octombrie 2017 referitoare la măsurile legitime de protecție a avertizorilor care acționează în interesul public atunci când divulgă informații confidențiale ale întreprinderilor și ale organismelor publice (2016/2224(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 2,
- având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 11,
- având în vedere Convenția europeană a drepturilor omului (CEDO) și, în special, articolul 10,
- având în vedere Directiva (UE) 2016/943 a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția know-how-ului și a informațiilor de afaceri nedivulgate (secrete comerciale) împotriva dobândirii, utilizării și divulgării ilegale,
- având în vedere Directiva 2013/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iunie 2013 privind siguranța activităților petroliere și gaziere offshore și de modificare a Directivei 2004/35/CE,
- având în vedere Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (Regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei,
- având în vedere Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor și finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei,
- având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2015 referitoare la deciziile fiscale și alte

- măsuri similare sau cu efecte similare¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 6 iulie 2016 referitoare la deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare (TAXE 2)²,
 - având în vedere Rezoluția sa din 23 octombrie 2013 referitoare la crima organizată, corupția și spălarea de bani: recomandări cu privire la acțiunile și inițiativele care se impun³,
 - având în vedere Rezoluția 1729 (2010) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei referitoare la protecția avertizorilor,
 - având în vedere Rezoluția 2060 (2015) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei referitoare la îmbunătățirea protecției avertizorilor,
 - având în vedere Rezoluția sa din 16 decembrie 2015 conținând recomandări adresate Comisiei privind favorizarea transparenței, a coordonării și a convergenței în politicile de impozitare a societăților în Uniune⁴,
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 iunie 2011 intitulată „Combaterea corupției în UE” (COM(2011)0308),
 - având în vedere Comunicarea Comisiei din 5 iulie 2016 privind măsuri suplimentare de sporire a transparenței și de întărire a luptei împotriva evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale (COM(2016)0451),
 - având în vedere planul de acțiune anticorupție al G20, în special ghidul său referitor la legislația privind protejarea avertizorilor,
 - având în vedere Raportul OCDE din martie 2016 intitulat „Angajamentul pentru o protecție eficace a avertizorilor”,
 - având în vedere Decizia Ombudsmanului European prin care această instituție a închis ancheta din proprie inițiativă OI/1/2014/PMC privind semnalarea neregulilor,
 - având în vedere Recomandarea CM/Rec(2014)7 din 30 aprilie 2014 a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, referitoare la protecția avertizorilor, precum și ghidul său scurt relevant pentru punerea în aplicare a unui cadru național începând din ianuarie 2015,
 - având în vedere Rezoluția 2171 (2017) a Adunării Parlamentare a Consiliului Europei din 27 iunie 2017 prin care se solicită parlamentelor naționale să recunoască un drept de avertizare,
 - având în vedere principiul 4 din Recomandarea OCDE privind îmbunătățirea conduitei etice în administrația publică,
 - având în vedere Convenția privind combaterea mituirii funcționarilor publici străini în

¹ Texte adoptate, P8_TA(2015)0408.

² Texte adoptate, P8_TA(2016)0310.

³ JO C 208, 10.6.2016, p. 89.

⁴ Texte adoptate, P8_TA(2015)0457.

tranzacțiile comerciale internaționale,

- având în vedere Rezoluția sa din 14 februarie 2017 referitoare la rolul denunțătorilor în protecția intereselor financiare ale UE¹,
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru afaceri juridice și avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare, al Comisiei pentru control bugetar, al Comisiei pentru ocuparea forței de muncă și afaceri sociale, al Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară, al Comisiei pentru cultură și educație, al Comisiei pentru libertăți civile, justiție și afaceri interne și al Comisiei pentru afaceri constituționale (A8-0295/2017),
- A. întrucât Uniunea Europeană are ca obiectiv respectarea democrației și a statului de drept și, în acest sens, garantează libertatea de exprimare a cetățenilor săi; întrucât avertizarea este un aspect fundamental al libertății de exprimare și al libertății de informare, consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, respectarea și aplicarea acestora fiind garantată de UE; întrucât UE promovează protecția lucrătorilor și îmbunătățirea condițiilor de muncă;
- B. întrucât Uniunea Europeană contribuie la consolidarea cooperării internaționale în lupta anticorupție, cu respectarea deplină a principiilor dreptului internațional, a drepturilor omului și a statului de drept, precum și a suveranității fiecărei țări;
- C. întrucât, în conformitate cu articolul 67 alineatul (2) din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene (TFUE), UE are competențe în ceea ce privește politica europeană comună în domeniul dreptului de azil;
- D. întrucât transparența și participarea cetățenilor fac parte din evoluțiile și provocările cu care se confruntă democrațiile în secolul XXI;
- E. întrucât, după criza economică, a datoriilor și financiară, au fost luate o serie de măsuri împotriva evitării obligațiilor fiscale și a evaziunii fiscale internaționale; întrucât este nevoie de o transparență mai mare în domeniul serviciilor financiare pentru a descuraja practicile frauduloase, iar unele state membre au deja experiență în ceea ce privește registrele centrale pentru raportarea încălcărilor reale sau potențiale ale normelor prudențiale financiare; întrucât Organizația Națiunilor Unite a adoptat Convenția împotriva corupției în 2003²; întrucât Parlamentul a înființat două comisii speciale și o comisie de anchetă în urma acestor dezvăluiri; întrucât Parlamentul a solicitat deja protecția avertizorilor în mai multe rezoluții³; întrucât inițiativele deja convenite menite să consolideze schimburile de informații la nivel internațional în domeniul fiscal au fost foarte utile, iar diferitele scurgeri de informații în materie fiscală au scos la iveală un mare volum de informații importante privind practici frauduloase care altfel nu ar fi ieșit la suprafață;

¹ Texte adoptate, P8_TA(2017)0022.

² https://www.unodc.org/documents/brussels/UN_Convention_Against_Corruption.pdf

³ A se vedea, de exemplu, Rezoluția sa din 6 iulie 2016 referitoare la deciziile fiscale și alte măsuri similare sau cu efecte similare și Rezoluția sa din 16 decembrie 2015 conținând recomandări adresate Comisiei privind favorizarea transparenței, a coordonării și a convergenței în politicile de impozitare a societăților în Uniune”.

- F. întrucât avertizorii joacă un rol important în ceea ce privește semnalarea comportamentelor ilegale sau incorecte care subminează interesul public și funcționarea societăților noastre și, în acest scop, aceștia prezintă angajatorului lor, autorităților publice sau direct publicului informații cu privire la astfel de comportamente care subminează interesul public;
- G. întrucât, astfel, aceștia ajută statele membre, precum și principalele instituții și organismele UE să prevină și să combată, printre altele, orice tentativă de încălcare a principiului integrității și abuzurile de putere care amenință sau contravin sănătății și siguranței publice, integrității financiare, economiei, drepturilor omului, mediului sau statului de drept sau care cresc șomajul, restrâng sau denaturează concurența loială și subminează încrederea cetățenilor în instituțiile și procesele democratice la nivelul Uniunii și la nivel național;
- H. întrucât corupția este o problemă gravă cu care se confruntă în prezent Uniunea Europeană, deoarece poate avea ca rezultat incapacitatea guvernelor de a proteja populația, lucrătorii, statul de drept și economia, deteriorarea instituțiilor și serviciilor publice, a creșterii economice și a competitivității în diverse domenii, precum și pierderea încrederii în transparența și responsabilitatea democratică ale instituțiilor publice și private și industriilor; întrucât costul estimat al corupției pentru economia UE se ridică la 120 miliarde EUR anual, ceea ce reprezintă 1 % din PIB-ul UE;
- I. întrucât, în timp ce eforturile depuse la nivel mondial pentru combaterea corupției s-au concentrat, până în prezent, în mod predominant, pe practicile frauduloase din sectorul public, scurgerile recente de informații au scos în evidență rolul instituțiilor financiare, al consultanților și al altor întreprinderi private în facilitarea corupției;
- J. întrucât mai multe cazuri mediatizate de avertizare în interes public au demonstrat că acțiunea avertizorilor aduce în atenția publicului și a autorităților politice informații de interes public, precum cele legate de un comportament ilegal sau incorect sau de alte deficiențe grave din sectorul public și privat; întrucât unele dintre aceste acte au făcut, prin urmare, obiectul unor măsuri corective;
- K. întrucât protecția confidențialității contribuie la crearea unor canale mai eficiente de raportare a cazurilor de fraudă, de corupție sau a altor infracțiuni; întrucât, având în vedere caracterul sensibil al informațiilor, gestionarea defectuoasă a confidențialității poate conduce la scurgeri de informații nedorite și la o încălcare a interesului public al Uniunii și al statelor membre;
- L. întrucât introducerea unor registre publice ale beneficiarilor reali pentru societățile fiduciare și formele de organizare juridică similare, precum și alte măsuri de asigurare a transparenței pentru instrumentele de plasament pot acționa ca mijloc de descurajare împotriva neregulilor la care fac referire, în general, avertizorii de integritate;
- M. întrucât protecția confidențialității identității avertizorilor și a informațiilor furnizate de aceștia contribuie la crearea unor canale mai eficiente de raportare a cazurilor de fraudă sau de corupție, a neregulilor, a abaterilor profesionale sau a altor infracțiuni grave și întrucât, având în vedere caracterul sensibil al informațiilor, gestionarea defectuoasă a confidențialității poate conduce la scurgeri de informații nedorite și la o încălcare a interesului public în Uniune; întrucât, în sectorul public, protejarea avertizorilor poate facilita depistarea cazurilor de deturnare de fonduri publice, de fraudă și a altor forme de corupție transfrontalieră legate de interesele naționale sau de cele ale UE;

- N. întrucât este regretabil că actualele canale de comunicare pentru a depune plângeri formale împotriva abaterilor profesionale ale întreprinderilor multinaționale duc rareori la pedepse concrete pentru săvârșirea unor nereguli;
- O. întrucât acțiunile avertizorilor s-au dovedit utile în multe domenii, atât din sectorul public, cât și din cel privat, cum ar fi sănătatea publică, fiscalitatea, mediul, protecția consumatorului, combaterea corupției și a discriminării și respectarea drepturilor sociale;
- P. întrucât cazurile trebuie să fie încadrate corect, în funcție de natura funcțiilor exercitate, de gravitatea faptelor sau de riscurile identificate;
- Q. întrucât este esențial să nu se depășească bariera dintre delațiune și avertizare; întrucât nu este necesar să se cunoască toate informațiile despre toată lumea, ci doar să se identifice lipsa de acțiune atunci când democrația este în pericol;
- R. întrucât, în numeroase cazuri, avertizorii sunt supuși unor represalii și intimidări și unor încercări de a pune presiune pentru a-i împiedica sau a-i descuraja să semnaleze o neregulă sau pentru a-i sancționa deoarece au semnalat o neregulă; întrucât o astfel de presiune este exercitată în mod deosebit la locul de muncă unde avertizorii care au descoperit informații de interes public în contextul raportului lor de muncă s-ar putea afla într-o poziție mai slabă față de angajatori;
- S. întrucât au fost adeseori exprimate preocupări profunde cu privire la faptul că avertizorii care acționează în interesul public pot fi supuși ostilității, hărțuirii, intimidării și excluderii la locul de muncă, dificultății de a-și găsi un nou loc de muncă, pierderii mijloacelor de subsistență și, de asemenea, de multe ori, rudele și colegii lor pot fi amenințați; întrucât teama de represalii poate avea un efect de descurajare asupra avertizorilor, punând astfel în pericol interesul public;
- T. întrucât protejarea avertizorilor ar trebui să fie garantată prin lege și consolidată pe întreg teritoriul UE, atât în sectorul public, cât și în cel privat, în măsura în care aceștia acționează pe baza unor motive rezonabile; întrucât aceste mecanisme de protecție ar trebui să fie echilibrate și să garanteze respectarea deplină a drepturilor fundamentale și a drepturilor legale ale persoanelor împotriva cărora are loc o avertizare; întrucât aceste mecanisme de protecție ar trebui să se aplice jurnaliștilor de investigație, care rămân vulnerabili în contextul divulgării de informații sensibile și protejează avertizorii în virtutea confidențialității surselor lor;
- U. întrucât protecția avertizorilor nu este asigurată în mod adecvat în mai multe state membre, în timp ce multe alte state membre au introdus programe avansate pentru protecția acestora, care, însă, nu sunt adeseori suficient de coerente și, prin urmare, nu oferă un grad suficient de protecție; întrucât această situație duce la o protecție fragmentată a avertizorilor în Europa, creându-le dificultăți atunci când încearcă să își cunoască drepturile și să afle care sunt modalitățile de semnalare a neregulilor, precum și la o insecuritate juridică, în special, în cazurile transfrontaliere;
- V. întrucât Ombudsmanul European deține competențe clare în ceea ce privește investigarea plângerilor cetățenilor UE în legătură cu cazurile de administrare defectuoasă existente la nivelul instituțiilor UE, însă nu joacă niciun rol în ceea ce privește protecția avertizorilor;

- W. întrucât, de foarte multe ori, avertizările nu se limitează la chestiuni economice și financiare; întrucât lipsa unei protecții adecvate ar putea să îi descurajeze pe potențialii avertizori să raporteze abaterile profesionale pentru a evita riscul de represalii și/sau răzbunare; întrucât, conform rapoartelor OCDE, în 2015 86 % dintre societăți aveau un mecanism pentru a semnala cazurile de presupuse abateri grave din partea întreprinderilor, dar peste o treime dintre acestea nu dispuneau de o politică scrisă privind protecția avertizorilor împotriva represaliilor sau nu știau dacă există o astfel de politică; întrucât mai mulți avertizori care au dat în vileag nereguli, abateri profesionale sau activități ilegale de natură economică și financiară au fost urmăriți penal; întrucât persoanele care raportează sau divulgă informații în interesul public sunt deseori victime ale represaliilor, la fel întâmplându-se și cu membrii familiilor și colegii acestora, acest lucru ducând, de exemplu, la pierderea carierei; întrucât Curtea Europeană a Drepturilor Omului dispune de o jurisprudență deja consacrată cu privire la avertizori, dar protecția acestora ar trebui garantată prin lege; întrucât Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene garantează libertatea de exprimare și dreptul la bună administrare;
- X. întrucât protecția avertizorilor în Uniunea Europeană nu ar trebui să se limiteze la cazurile europene, ci ar trebui să se aplice și cazurilor internaționale,
- Y. întrucât la locul de muncă trebuie cultivat un mediu profesional în care angajații să aibă încredere să își exprime preocupările cu privire la posibilele fapte reprobabile, cum ar fi deficiențele, abaterile, gestionarea defectuoasă, fraudă sau acțiunile ilegale; întrucât este extrem de important să se încurajeze o cultură care să le permită angajaților să simtă că pot aduce în discuție anumite aspecte fără a se teme de represalii care ar putea să le afecteze situația profesională în prezent și în viitor;
- Z. întrucât în numeroase jurisdicții și, în special, în sectorul privat, angajații trebuie să respecte obligații referitoare la păstrarea confidențialității în ceea ce privește anumite informații, cu consecința probabilă că avertizorii ar putea face obiectul unor acțiuni disciplinare în cazul în care raportează nereguli în afara raportului lor de muncă;
- AA. întrucât, potrivit unui studiu realizat de OCDE, mai mult de o treime dintre organizațiile care au instituit un mecanism de semnalare a neregulilor nu au o politică scrisă privind protecția avertizorilor împotriva represaliilor sau nu dețin informații cu privire la o astfel de politică;
- AB. întrucât, deși în legislația UE există deja unele norme privind protejarea avertizorilor în cazul anumitor forme de represalii în diferite domenii, Comisia nu a propus încă măsuri legislative adecvate pentru protecția eficace și uniformă a avertizorilor și a drepturilor lor în UE;
- AC. întrucât toate instituțiile UE sunt obligate, începând de la 1 ianuarie 2014, să introducă norme interne de protecție a avertizorilor care sunt funcționari ai instituțiilor Uniunii, în conformitate cu articolele 22a, 22b și 22c din Statutul funcționarilor;
- AD. întrucât Parlamentul European a solicitat în repetate rânduri protecția orizontală a avertizorilor în Uniune;
- AE. întrucât, în Rezoluția sa din 23 octombrie 2013 referitoare la crima organizată, corupție și spălarea de bani: recomandări cu privire la acțiunile și inițiativele care se impun, Rezoluția sa din 25 noiembrie 2015 referitoare la deciziile fiscale și alte măsuri similare

sau cu efecte similare, Rezoluția sa din 16 decembrie 2015 conținând recomandări adresate Comisiei privind favorizarea transparenței, a coordonării și a convergenței în politicile de impozitare a societăților în Uniune și Rezoluția sa din 14 februarie 2017 referitoare la rolul denunțătorilor în protejarea intereselor financiare ale UE, Parlamentul European a solicitat Comisiei să prezinte o propunere legislativă pentru a institui un program european eficient și cuprinzător de protecție a avertizorilor, care să protejeze persoanele care raportează posibile fraude sau activități ilegale care afectează interesul public sau interesele financiare ale Uniunii Europene;

- AF. întrucât orice persoană dintr-o țară terță, căreia îi este recunoscută calitatea de avertizor de către Uniunea Europeană sau de către unul dintre membrii săi, trebuie să beneficieze de toate măsurile de protecție aplicabile dacă, în cursul îndeplinirii atribuțiilor sale sau în afara atribuțiilor sale, a aflat și a divulgat informații cu privire la fapte ilegale sau la fapte de spionaj, comise fie de o țară terță, fie de o întreprindere națională sau multinațională, care aduc atingere unui stat, unei națiuni sau cetățenilor Uniunii, punând în pericol, fără știrea lor, integritatea guvernului, securitatea națională sau libertățile colective sau individuale;
- AG. întrucât, de la 1 iulie 2014, aproape toate instituțiile și agențiile europene au introdus, în mod obligatoriu, măsuri de protejare a avertizorilor în regulamentele lor interne de procedură, în conformitate cu articolele 22b și 22c din Statutul funcționarilor Uniunii Europene;
- AH. întrucât deja există principii stabilite de organizații internaționale, cum ar fi Consiliul Europei și OCDE, precum și o jurisprudență constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului,
- AI. întrucât importanța protejării avertizorilor a fost recunoscută de toate organismele internaționale din domeniul combaterii corupției și întrucât au fost stabilite standarde pentru avertizori în Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției (UNCAC), în Recomandarea Consiliului Europei CM/Rec(2014)7 și în Recomandarea OCDE din 2009 privind combaterea mitei;
- AJ. întrucât este esențial să se instituie urgent un cadru orizontal, cuprinzător, care, stabilind drepturi și obligații, să protejeze în mod eficace avertizorii pe întreg teritoriul statelor membre ale UE, precum și în cadrul instituțiilor, autorităților și organizațiilor UE,

Rolul avertizorilor și necesitatea protejării acestora

1. invită Comisia să prezinte, înainte de sfârșitul acestui an și după efectuarea unei evaluări a temeiului juridic adecvat care să permită UE să ia măsuri suplimentare, o propunere legislativă orizontală de instituire a unui cadru comun de reglementare cuprinzător, care va garanta un nivel ridicat de protecție a avertizorilor din UE la toate nivelurile, atât în sectorul public, cât și în cel privat, precum și în instituțiile naționale și europene, inclusiv în organismele, birourile și agențiile naționale și europene competente, ținând seama de contextul național și fără a limita posibilitatea ca statele membre să ia măsuri suplimentare; subliniază faptul că, în prezent, există mai multe temeuri juridice care permit Uniunii să acționeze în acest domeniu; invită Comisia să le analizeze pentru a propune un instrument amplu, coerent și eficient; reamintește Comisiei doctrina elaborată de CJUE, prin jurisprudența sa constantă, cu privire la conceptul de competențe implicite ale Uniunii, care face posibilă utilizarea mai multor temeuri juridice;

2. subliniază că este nerezonabil și îngrijorător că cetățenii și jurnaliștii care dezvăluie informații în interes public fac obiectul urmăririi în justiție în loc să beneficieze de protecție juridică, inclusiv când dezvăluie informații privind presupuse abateri profesionale, nereguli, fraude sau activități ilegale, în special atunci când este vorba despre comportamente care încalcă principiile fundamentale ale Uniunii Europene, cum ar fi evitarea obligațiilor fiscale, evaziunea fiscală și spălarea de bani;
3. propune ca acordurile internaționale legate de serviciile financiare, fiscalitate și concurență să cuprindă dispoziții privind protecția avertizorilor;
4. subliniază necesitatea unei securități juridice în ceea ce privește dispozițiile privind protecția acordată avertizorilor, întrucât o lipsă continuă de claritate și o abordare fragmentată împiedică eventualii avertizori să divulge informații; subliniază, prin urmare, că legislația UE aplicabilă ar trebui să stabilească o procedură clară pentru modul în care sunt tratate dezvăluirile și pentru protejarea eficace a avertizorilor;
5. reamintește că orice viitor cadru normativ ar trebui să ia în considerare normele, drepturile și obligațiile care reglementează și care au un impact asupra ocupării forței de muncă; subliniază, de asemenea, că acest cadru ar trebui elaborat în consultare cu partenerii sociali și în conformitate cu contractele colective de muncă;
6. solicită o legislație care să asigure că întreprinderile care iau măsuri de represalii ce pot fi pe deplin verificate împotriva avertizorilor nu au dreptul să primească fonduri UE și nici să încheie contracte cu organisme publice;
7. încurajează statele membre să elaboreze criterii de referință și indicatori cu privire la politicile referitoare la avertizori aplicate atât în sectorul public, cât și în sectorul privat;
8. invită statele membre să țină seama de articolul 33 din Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva corupției, subliniind rolul avertizorilor de integritate în prevenirea și combaterea corupției;
9. deplânge faptul că numai câteva state membre au introdus sisteme de protecție a avertizorilor suficient de avansate; invită acele state membre care nu au adoptat încă astfel de sisteme sau principii relevante în legislația lor națională să facă acest lucru cât mai curând posibil;
10. subliniază necesitatea de a acorda mai multă atenție eticii în afaceri în cadrul programelor de învățământ pentru studii economice și alte discipline conexe;
11. încurajează statele membre și instituțiile UE să promoveze o cultură a recunoașterii rolului important pe care îl au avertizorii pentru societate, inclusiv prin campanii de conștientizare; solicită, în special, Comisiei să prezinte un plan global privind această chestiune; consideră că este necesară încurajarea unei culturi etice în administrația publică și la locul de muncă, astfel încât să se evidențieze importanța acțiunilor de conștientizare în rândul angajaților cu privire la cadrele juridice deja existente în materie de semnalări ale neregulilor, în cooperare cu organizațiile sindicale;
12. îndeamnă Comisia să monitorizeze dispozițiile statelor membre referitoare la avertizori în vederea facilitării schimbului de bune practici, care să contribuie la realizarea unei protecții mai eficace a avertizorilor la nivel național;
13. invită Comisia să elaboreze un plan cuprinzător pentru a descuraja transferurile de

active către țări din afara UE în care se poate păstra anonimatul persoanelor corupte;

14. înțelege prin „avertizor” orice persoană care semnalează sau divulgă informații în interes public, inclusiv în interes public european, cum ar fi un fapt ilegal, ilicit sau un act care reprezintă o amenințare sau implică un prejudiciu, care subminează sau pune în pericol interesul public, de obicei, dar nu numai, în contextul relațiilor sale profesionale, fie în sectorul public sau privat, fie în contextul unei relații contractuale, fie în cadrul activității sale sindicale sau asociative; subliniază că sunt incluse persoanele care sunt în afara relației tradiționale angajat-angajator, cum ar fi consultanții, contractanții, stagiarii, voluntarii, studenții lucrători, lucrătorii temporari, foștii angajați care au dovezi cu privire la astfel de acte și motive rezonabile pentru a considera că informațiile semnalate sunt exacte;
15. consideră că persoanele care se află în afara relației tradiționale angajat-angajator, cum ar fi consultanții, contractanții, stagiarii, voluntarii, studenții lucrători, lucrătorii temporari și foștii angajați, precum și cetățenii ar trebui să aibă, de asemenea, acces la canalele de semnalare și să beneficieze de o protecție adecvată atunci când divulgă informații cu privire la un fapt ilegal, ilicit sau care aduce un prejudiciu interesului public;
16. afirmă că este nevoie de o soluție clară pentru avertizorii angajați în societăți înregistrate în UE, dar care își au sediul în afara UE;
17. consideră că informațiile cu privire la un prejudiciu adus interesului public includ, dar nu se limitează la actele de corupție, infracțiunile, încălcările obligațiilor legale, erorile judiciare, abuzul de autoritate, conflictele de interese, utilizarea ilegală a fondurilor publice, utilizarea abuzivă a competențelor, fluxurile financiare ilicite, amenințările la adresa mediului, a sănătății, a siguranței publice, a securității naționale și mondiale, și protecția vieții private și a datelor cu caracter personal, evaziunea fiscală, drepturile consumatorilor, încălcarea drepturilor lucrătorilor și a altor drepturi sociale și încălcarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și a statului de drept, și actele care disimulează oricare dintre aceste încălcări;
18. consideră că interesul public general ar trebui să primeze asupra valorii private sau economice a informațiilor dezvăluite și că ar trebui să fie posibil să fie dezvăluite informații cu privire la amenințările grave la adresa interesului public chiar și atunci când acestea sunt protejate din punct de vedere juridic; consideră, cu toate acestea, că ar trebui să se aplice proceduri speciale pentru informațiile care implică aspecte legate de etica profesională și pentru informațiile clasificate legate de securitatea și apărarea națională; consideră că, în astfel de cazuri, informațiile ar trebui comunicate unei autorități competente;
19. subliniază faptul că întotdeauna trebuie asigurată o protecție eficientă a avertizorilor, chiar dacă dezvăluirea nu privește acte ilicite, atunci când sunt dezvăluite informații cu scopul de a se evita producerea unui posibil prejudiciu adus interesului public general;
20. subliniază necesitatea ca statele membre să respecte recomandările Consiliului European privind protecția avertizorilor;
21. subliniază că rolul avertizorilor în dezvăluirea unor atacuri grave la adresa interesului public și-a dovedit importanța în numeroase ocazii de-a lungul mai multor ani, precum și că avertizorii contribuie la democrație, la transparența în politică și economie și la

informarea publică și că ar trebui recunoscut faptul că sunt necesari pentru a preîntâmpina acțiunile ilegale; subliniază că avertizorii s-au dovedit a fi o sursă esențială pentru jurnalismul de investigație, precum și pentru presa independentă; reamintește că asigurarea confidențialității surselor este esențială pentru menținerea libertății presei; invită statele membre să asigure faptul că dreptul jurnaliștilor de a nu dezvălui identitatea unei surse este realmente protejat; este de părere că jurnaliștii sunt, la rândul lor, vulnerabili și că ar trebui, prin urmare, să beneficieze de protecție juridică;

22. constată că, în ultimii ani, unele state membre au luat măsuri pentru a consolida drepturile avertizorilor; regretă însă faptul că avertizorii fac în continuare obiectul unor proceduri civile și penale în mai multe state membre, îndeosebi acolo unde mijloacele existente pentru apărarea, sprijinirea și protejarea acestora sunt absente, insuficiente sau ineficiente; constată că, în plus, disparitățile dintre statele membre conduc la insecuritate juridică, la căutarea instanței cele mai favorabile și la riscul de tratament inechitabil;
23. consideră că lipsa unei protecții adecvate a avertizorilor are un impact negativ asupra protecției intereselor financiare ale UE;
24. consideră că punerea în aplicare a unor reglementări juridice cuprinzătoare privind protecția avertizorilor încurajează o cultură a liberei exprimări și că avertizările ar trebui promovate ca un act de civism; îndeamnă, prin urmare, statele membre și instituțiile UE să promoveze rolul pozitiv al avertizorilor, precum și preocupările serioase cu privire la poziția lor adesea vulnerabilă și lipsită de apărare, mai ales prin campanii de sensibilizare și de protecție și prin eforturi de comunicare și de formare; recomandă, în special Comisiei, să prezinte un plan cuprinzător privind această chestiune; solicită, în acest context, lansarea unui site web în care ar trebui furnizate informații utile privind protecția avertizorilor și, de asemenea, unde să poată fi transmise reclamațiile; subliniază că acest site ar trebui să fie ușor accesibil publicului și să garanteze faptul că datele persoanelor care îl utilizează rămân anonime;
25. solicită să se ia măsuri pentru a schimba percepția publicului asupra avertizorilor, în special cea a politicienilor, a angajatorilor și a mass-mediei, evidențiind rolul lor pozitiv ca mecanism de alertă timpurie pentru a preveni abuzurile și corupția și ca mecanism de responsabilizare pentru a permite controlul public asupra guvernelor și întreprinderilor;
26. încurajează statele membre să participe activ la promovarea unei culturi deschise la locul de muncă, atât în mediul public, cât și în cel privat, care permite organizațiilor să își desfășoare activitatea respectând standarde etice înalte și oferă angajaților încrederea de a-și exprima opinia și, prin urmare, permite adoptarea de măsuri pentru a preveni sau remedia orice amenințări sau prejudicii;
27. încurajează statele membre să evalueze cu regularitate eficiența măsurilor pe care le pun în aplicare, ținând seama de opinia publică privind atitudinile față de avertizarea în interes public și față de avertizori, de rezultatele anchetelor transsectoriale realizate la nivelul cadrelor de conducere desemnate să primească și să gestioneze avertizările și de studiile de cercetare independente privind avertizarea în interes public la locul de muncă;
28. încurajează statele membre care nu au adoptat încă acte legislative în domeniul avertizărilor în interes public să facă acest lucru în viitorul apropiat și invită Comisia să aibă în vedere crearea unei platforme pentru schimbul de bune practici în acest domeniu

între statele membre și, de asemenea, cu țări terțe;

29. subliniază importanța cercetării și a schimbului de bune practici pentru a încuraja o mai bună protecție a avertizorilor la nivel european;
30. îndeamnă Curtea de Conturi Europeană și Secretariatul Ombudsmanului European să publice, fiecare, până la sfârșitul anului 2017: 1) rapoarte speciale care să conțină statistici și o evidență clară a cazurilor de avertizare identificate în cadrul instituțiilor europene, al întreprinderilor, al asociațiilor, al organizațiilor și al altor organisme înregistrate în Uniune; 2) monitorizarea instituțiilor în cauză în ceea ce privește cazurile semnalate, pe baza actualelor norme și orientări ale Comisiei; 3) rezultatul fiecărei anchete inițiate ca urmare a informațiilor primite de la avertizori; 4) măsurile de protecție a avertizorilor prevăzute în fiecare dintre cazuri;

Mecanismul de semnalare a neregulilor

31. observă că lipsa unor mijloace clar identificate de protecție și de semnalare în siguranță a neregulilor, precum și potențiala absență a unor măsuri ulterioare constituie un obstacol în calea activităților avertizorilor, îi pot descuraja de la aceste activități și pot face ca un număr de avertizori să păstreze tăcerea; își exprimă preocuparea cu privire la represaliile și presiunea cu care se confruntă avertizorii atunci când se adresează persoanei sau entității nepotrivite din cadrul propriei organizații;
32. consideră că este necesar să se instituie un sistem coerent, credibil și fiabil care să permită avertizările în interiorul organizațiilor, către autoritățile competente și în afara organizațiilor; este de părere că un astfel de sistem ar facilita evaluarea credibilității și valabilității unui raport întocmit în cadrul acestuia;
33. invită Comisia să studieze un sistem care ar permite avertizările atât în interiorul, cât și în afara organizațiilor; insistă că, în acest scop, ar trebui introduse proceduri corecte și echitabile, care să asigure respectarea deplină a drepturilor fundamentale și juridice atât ale avertizorului, cât și ale presupusului făptuitor; consideră că angajatorii ar trebui să fie încurajați să introducă proceduri de avertizare internă și că ar trebui să existe, în cadrul fiecărei organizații, o persoană sau entitate independentă și imparțială responsabilă cu primirea avertizărilor; consideră că reprezentanții lucrătorilor ar trebui să fie implicați în desemnarea acestui responsabil; subliniază că destinatarul avertizării ar trebui să dea curs în mod adecvat fiecărui raport primit și să țină la curent avertizorul cu privire la măsurile respective, într-un termen rezonabil;
34. consideră că fiecare organizație ar trebui să instituie canale de avertizare clare, care să le permită avertizorilor să denunțe neregulile din interiorul organizației lor; subliniază că toți angajații ar trebui informați cu privire la procedura de avertizare aplicabilă, care ar trebui să garanteze confidențialitatea și tratarea alertei într-un interval de timp rezonabil; subliniază că avertizorul trebuie să poată în continuare să se adreseze autorităților publice competente, organizațiilor neguvernamentale sau mass-mediei, în special în lipsa unui răspuns favorabil din partea organizației sau dacă avertizarea internă sau către autoritățile competente ar compromite în mod evident eficiența alertei, dacă avertizorul se confruntă cu riscuri sau trebuie urgent să raporteze informațiile;
35. reamintește dreptul publicului de a fi informat cu privire la orice fapt ilegal care aduce un prejudiciu interesului public; subliniază, în acest sens, că avertizorul ar trebui să aibă întotdeauna posibilitatea de a face publice informațiile cu privire la un fapt ilegal, ilicit

sau care aduce un prejudiciu interesului public;

36. reamintește că Rezoluția sa din 14 februarie 2017 referitoare la rolul denunțătorilor în protecția intereselor financiare ale UE invită, de asemenea, instituțiile UE să introducă și să adopte, în colaborare cu toate autoritățile naționale relevante, toate măsurile necesare pentru a proteja confidențialitatea surselor de informații și solicită, prin urmare, crearea unui site controlat, unde plângerile să poată fi depuse în mod strict confidențial;
37. consideră că semnalarea neregulilor în afara organizației, inclusiv direct către public fără a trece mai întâi prin etapa internă, nu poate constitui un motiv pentru invalidarea avertizării, urmărirea în justiție a avertizorului sau refuzul acordării protecției; este de părere că protecția ar trebui acordată indiferent de canalul de raportare ales, pe baza informațiilor dezvăluite și a faptului că avertizorul a avut motive întemeiate să creadă că acestea sunt adevărate;

Protecția acordată în cazul semnalării neregulilor

38. se declară preocupat de riscurile asumate de avertizori la locul de muncă și, în special, de riscurile de represalii directe sau indirecte din partea angajatorului și a persoanelor care lucrează pentru acesta sau acționează în numele acestuia; subliniază faptul că aceste represalii iau adesea forma excluderii, a încetării sau a stopării promovării în carieră sau chiar a concedierii, precum și a situațiilor de hărțuire morală; subliniază că astfel de represalii devin bariere în calea acțiunii avertizorilor; consideră că este necesar să se pună în aplicare măsuri de protecție împotriva represaliilor; este de părere că represaliile ar trebui să facă obiectul unor penalizări și sancțiuni eficiente; subliniază că, după ce unei persoane îi este recunoscut statutul de avertizor, ar trebui luate măsuri pentru a o proteja, pentru a pune capăt oricăror represalii aplicate împotriva sa și, de asemenea, pentru a o despăgubi integral pentru prejudiciul și daunele suferite; este de părere că aceste dispoziții ar trebui incluse în propunerea de directivă orizontală a Comisiei privind protecția avertizorilor;
39. consideră că avertizorii ar trebui să aibă posibilitatea să solicite să li se aplice măsuri provizorii pentru a preveni represaliile, precum concedierea, până la soluționarea oficială a oricărei proceduri administrative, judiciare sau de altă natură;
40. subliniază faptul că niciun raport de muncă nu ar trebui să limiteze dreptul la liberă exprimare al persoanelor și că nicio persoană nu ar trebui să fie discriminată în cazul în care și-a exercitat dreptul respectiv;
41. reamintește că orice viitor cadru normativ ar trebui să țină cont de normele, drepturile și obligațiile care reglementează ocuparea forței de muncă și au un impact asupra acesteia; subliniază, de asemenea, că acest cadru trebuie elaborat în consultare cu partenerii sociali și în conformitate cu contractele colective de muncă;
42. subliniază că avertizorii și membrii familiilor lor, precum și orice persoană care le acordă asistență și a căror viață sau siguranță este în pericol trebuie să aibă dreptul la o protecție adecvată și eficientă a integrității lor corporale, morale și sociale și a mijloacelor lor de subsistență, beneficiind de cel mai înalt nivel de confidențialitate posibil;
43. subliniază că aceste măsuri de protecție se aplică și în cazul în care avertizorul semnalează fapte săvârșite de statele membre;

44. observă că jurnaliștii de investigație și presa independentă exercită o profesie în care, de multe ori, trebuie să se confrunte singuri cu presiunile multiple la care pot fi supuși și că, prin urmare, este indispensabil să fie protejați de tentativele de intimidare sub orice formă;
45. sugerează că, în așteptarea soluționării procedurilor civile, ar trebui să fie disponibile măsuri provizorii pentru persoanele care au fost victime ale represaliilor în urma semnalării sau a dezvăluirii de informații în interesul public, în special în cazurile de pierdere a locurilor de muncă;
46. condamnă practica ordinelor de tip „căluș”, care constau în inițierea unor proceduri judiciare împotriva unui avertizor sau în amenințarea cu începerea acestora și nu au ca scop asigurarea dreptății, ci obligarea la autocenzură sau epuizarea financiară, morală sau psihologică a avertizorului; consideră că astfel de abuzuri de procedură ar trebui să facă obiectul unor sancțiuni penale și măsuri restrictive;
47. subliniază riscul pe care și-l asumă avertizorii de a fi urmăriți penal și civil; subliniază că aceștia constituie de multe ori partea vulnerabilă în cadrul procesului; consideră, prin urmare, că, în cazul unor presupuse acțiuni represive întreprinse împotriva avertizorului, angajatorul trebuie să dovedească că acestea nu au nicio legătură cu raportul întocmit de avertizor; consideră că protecția avertizorilor ar trebui acordată pe baza informațiilor expuse și nu a intenției avertizorilor; subliniază însă că avertizorul trebuie să fi raportat informații pe care le consideră adevărate; consideră că ar trebui garantată confidențialitatea pe parcursul întregii proceduri și că identitatea avertizorului nu trebuie dezvăluită fără consimțământul acestuia; subliniază că dezvăluirea confidențialității identității fără consimțământul avertizorului ar trebui să facă obiectul unor sancțiuni penale și al unor măsuri restrictive;
48. consideră că avertizorii nu ar trebui să facă obiectul unor urmăriri penale ori civile sau al unor sancțiuni administrative ori disciplinare din cauza semnalării unor nereguli;
49. consideră că posibilitatea de a semnala în mod anonim nereguli ar putea încuraja avertizorii să divulge informații pe care, în alte condiții, nu le-ar divulga; subliniază, în acest sens, că ar trebui introduse mijloace de avertizare anonimă clar reglementate, către organismul național sau european independent responsabil cu primirea avertizărilor, cu verificarea credibilității acestora, cu monitorizarea răspunsurilor oferite și cu furnizarea de orientări pentru avertizori, inclusiv în mediul digital, stabilindu-se cu exactitate cazurile în care se aplică mijloacele de avertizare anonimă; subliniază că identitatea avertizorului, precum și orice informații care ar permite identificarea sa nu ar trebui dezvăluite fără consimțământul acestuia; consideră că orice încălcare a anonimatului ar trebui să facă obiectul unor sancțiuni;
50. subliniază că nicio persoană nu ar trebui să își piardă dreptul la protecție pentru simplul motiv că a săvârșit o eroare de apreciere a faptelor sau dacă amenințarea la adresa interesului public nu s-a materializat, cu condiția ca, la momentul semnalării neregulilor, persoana respectivă să fi avut motive întemeiate de a crede în veridicitatea acestora; reamintește că, în cazul unor acuzații false, cei responsabili ar trebui să fie trași la răspundere și să nu beneficieze de protecția acordată avertizorilor; subliniază că orice persoană care este afectată, în mod direct sau indirect, de raportarea sau divulgarea unor informații inexacte sau înșelătoare ar trebui să beneficieze de dreptul la o cale efectivă de atac împotriva raportărilor abuzive sau răuvoitoare;

51. reamintește importanța elaborării unor instrumente pentru a interzice orice formă de represalii, indiferent dacă este vorba de concedierea pasivă sau de măsuri pasive; îndeamnă statele membre să se abțină de la incriminarea acțiunilor de dezvăluire a unor informații cu privire la un fapt ilegal, ilicit sau care pune în pericol interesul public ori aduce un prejudiciu interesului public;
52. reamintește că, în orice caz, legislația UE în vigoare trebuie aplicată corespunzător atât de instituțiile UE, cât și de statele membre și trebuie interpretată astfel încât să se asigure protecția maximă a avertizorilor care acționează în interesul public; subliniază că protecția avertizorilor a fost deja recunoscută ca mecanism important pentru asigurarea aplicării efective a legislației UE; invită, prin urmare, statele membre să nu incrimineze acțiunile avertizorilor care divulgă informații în interesul public;

Orientarea avertizorilor

53. subliniază rolul autorităților publice, al sindicatelor și al organizațiilor societății civile în a sprijini și a oferi asistență avertizorilor în demersurile lor în cadrul organizației din care fac parte;
54. subliniază că, pe lângă riscurile profesionale, avertizorii, precum și persoanele care îi sprijină se confruntă, de asemenea, cu riscuri personale, psihologice, sociale și financiare; consideră că, atunci când este cazul, ar trebui să se furnizeze sprijin psihologic, ar trebui acordată asistență juridică avertizorilor care solicită acest lucru și nu dispun de resurse suficiente, ar trebui acordat un sprijin social și financiar acelor avertizori care exprimă o nevoie justificată în acest sens și ca măsură de precauție, în cazul în care avertizorul face obiectul unor proceduri civile sau judiciare, în conformitate cu legislația și practicile naționale; adaugă că ar trebui acordate despăgubiri, indiferent de natura prejudiciului suferit de avertizor ca urmare a semnalării neregulilor;
55. indică, în acest sens, faptul că Ombudsmanul European a semnalat în cadrul Parlamentului că este dispus să examineze posibilitatea de a crea un astfel de organism în cadrul biroului Ombudsmanului și îndeamnă Comisia să examineze posibilitatea de a încredința aceste sarcini Ombudsmanului European, care are deja competența de a investiga plângerile privind cazurile de neglijență în serviciu constatate în cadrul instituțiilor UE;
56. invită statele membre și instituțiile UE, în cooperare cu toate autoritățile relevante, să introducă și să ia toate măsurile necesare posibile pentru a proteja confidențialitatea surselor de informație, pentru a preveni orice amenințare sau acțiune discriminatorie, precum și să creeze canale transparente de dezvăluire a informațiilor, să instituie autorități naționale și europene independente care să protejeze avertizorii și să ia în considerare acordarea unor fonduri de sprijin specifice acestor autorități; solicită, de asemenea, înființarea unei autorități centrale europene pentru protecția eficientă a avertizorilor și a persoanelor care îi sprijină în actele lor, pe baza modelului autorităților responsabile cu protecția vieții private;
57. invită Comisia, pentru ca aceste măsuri să fie eficace, să elaboreze instrumente axate pe asigurarea protecției împotriva procedurilor judiciare nejustificate, a sancțiunilor economice și a discriminării;
58. invită statele membre să înființeze organisme independente, dotate cu resurse bugetare

suficiente, cu competențe adecvate și cu specialiști corespunzători, responsabile cu primirea avertizărilor, verificarea credibilității acestora, monitorizarea răspunsurilor oferite și furnizarea de orientări pentru avertizori, în special în lipsa unui răspuns pozitiv din partea organizației din care fac parte, precum și cu direcționarea lor către ajutorul financiar adecvat, îndeosebi în situații transfrontaliere sau în cazurile în care sunt implicate direct statele membre sau instituțiile UE; sugerează ca acestea din urmă să publice un raport anual privind alertele primite și tratarea acestora, respectând în același timp cerința de confidențialitate a anchetelor care s-ar putea să fie în curs de desfășurare;

59. subliniază că ar trebui să se acorde atenție accesului gratuit la informații și la servicii de consiliere confidențială pentru persoanele care intenționează să semnaleze sau să dezvăluie în interesul public informații cu privire la fapte ilegale sau ilicite care pun în pericol interesul public sau care aduc un prejudiciu interesului public; ia act de faptul că structurile care pot furniza astfel de informații și consiliere ar trebui să fie identificate, iar datele de contact ale acestora ar trebui să fie puse la dispoziția publicului larg;
60. subliniază faptul că, pe lângă posibilitatea de a beneficia de toate măsurile de protecție acordate avertizorilor, este esențial ca acestora să li se garanteze, în mod specific, primirea, găzduirea și siguranța în statul membru care nu a încheiat o convenție de extrădare cu țara care a săvârșit neregulile; invită Comisia, în cazul existenței unor acorduri de extrădare între Uniunea Europeană și țările terțe care fac obiectul acuzațiilor și în conformitate cu articolul 67 alineatul (2) din TFUE privind politica europeană în domeniul azilului, să acționeze în limita competențelor sale și să ia toate măsurile de securitate necesare pentru protecția acestor avertizori expuși, în mod deosebit, unor represalii dure în țările în privința cărora au dezvăluit fapte ilegale sau frauduloase;
61. invită Comisia să propună înființarea unui organism similar la nivel european, care să dispună de resurse bugetare suficiente, de competențe și de personal adecvat, responsabil cu coordonarea acțiunilor statelor membre, în special în cazurile transfrontaliere; consideră că acest organism european ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să primească avertizări, să verifice credibilitatea acestora, să emită recomandări obligatorii și să orienteze avertizorii, atunci când răspunsul oferit de statul membru sau de organismele naționale nu este, în mod clar, adecvat; sugerează ca acesta să publice un raport anual privind alertele primite și tratarea acestora, respectând în același timp cerința de confidențialitate a anchetelor care s-ar putea să fie în curs de desfășurare; consideră că mandatul Ombudsmanului European ar putea fi extins pentru a îndeplini această funcție;
62. consideră că, odată ce o alertă a fost recunoscută ca fiind gravă, aceasta ar trebui să conducă la o anchetă corespunzătoare și să fie urmată de măsuri adecvate; subliniază că, în cursul anchetei, avertizorul ar trebui să i se permită să își clarifice plângerea și să furnizeze informații sau dovezi suplimentare;
63. încurajează statele membre să elaboreze date, criterii de referință și indicatori cu privire la politicile referitoare la avertizori aplicate în sectorul public și în sectorul privat;
64. invită toate instituțiile UE să răspundă la raportul din proprie inițiativă al Ombudsmanului European din 24 iulie 2014, în conformitate cu articolul 22c din noul Statut al funcționarilor, invitând toate organismele UE să adopte mecanisme de alertă etică și cadre juridice pentru semnalarea de nereguli bazate direct pe normele interne ale biroului Ombudsmanului; își reafirmă hotărârea de a face acest lucru;

65. consideră că avertizorii ar trebui, de asemenea, să aibă dreptul de a analiza rezultatul investigației referitoare la dezvoltările lor și de a prezenta observații cu privire la acesta;
66. invită instituțiile UE și alte organisme ale UE să dea tonul prin puterea exemplului, aplicând, fără întârziere, orientările Ombudsmanului European; invită Comisia să pună pe deplin în aplicare, atât în cazul său, cât și al agențiilor UE, propriile orientări privind protecția avertizorilor, în conformitate cu propriul său statut al funcționarilor din 2012; invită Comisia să coopereze efectiv și să-și coordoneze eforturile cu alte instituții, inclusiv cu Parchetul European, pentru a proteja avertizorii;
67. precizează că este necesar un sistem mai bun de raportare a practicilor frauduloase din întreprinderi, care să completeze și să încerce să îmbunătățească eficiența actualelor puncte de contact naționale pentru orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale;
68. subliniază că anchetarea problemelor semnalate de avertizori ar trebui să fie efectuată în mod independent și în cel mai scurt timp posibil, protejându-se și drepturile persoanelor care, potrivit informațiilor divulgate, ar putea fi implicate într-un caz; subliniază că atât avertizorii, cât și toate persoanele care, potrivit informațiilor divulgate, sunt implicate într-un caz ar trebui să poată aduce argumente și probe suplimentare în cursul anchetei și ar trebui să fie informați constant cu privire la modul în care este gestionată divulgarea;
69. salută faptul că Comisia a introdus, în sfârșit, un canal de comunicare pentru avertizori, care le permite acestora să raporteze sau să divulge informații privind concurența și acordurile de tip cartel, însă subliniază necesitatea de a simplifica procedurile și insistă asupra faptului că nu ar trebui să existe un număr excesiv de canale de comunicare;

o

o o

70. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei.